

# H

**Haasová Marie** viz **Bibikova-Haasová Marija Michajlovna**

**Hašková Alexandra (Šura) Gavrilovna** rozená Lvova, ve 2. manželství Zaplatinová/Věrná (12. 3. 1896 nebo 1894, Peťjakovo v Birsském újezdu – 1965, Ústí nad Labem), druhá manželka spisovatele Jaroslava Haška. Narodila se v rodině vesnického ševce, ve třech letech ji adoptoval státní úředník Malojaroslavcev. Základní vzdělání získala v Ufě a poté pracovala v tiskárně. Po převzetí tiskárny politickým odborem 5. Rudé armády byl jejím vedením pověřen Jaroslav Hašek, za kterého se Lvova provdala a v prosinci 1920 s ním přijela do ČSR. S J. Haškem žila v Lipnici, po jeho smrti se provdala za ruského emigranta. Na konci života u ní propukla psychická porucha a musela být umístěna v pečovatelském domě. V r. 1965 vyšly v ústeckém deníku Průboj její vzpomínky na život s J. Haškem. Je pohřbena na hřbitově ve Střekově. Otec: Gavril (švec). Manžel: 1. Jaroslav Hašek (30. 3. 1883, Praha – 3. 1. 1923, Lipnice nad Sázavou; spisovatel; manželství bylo uzavřeno 15. května 1920 v Krasnojarsku); 2. Arsenij Arseňjevič Zaplatin (po změně příjmení Věrný; lékař, otolaryngolog. Manželství bylo uzavřeno v r. 1927, rozvedeno v r. 1942.). Děti: z 2. manželství: Arsen Věrný (1929–1979; zubní lékař; studoval na ruském gymnáziu v Praze). **Adresa:** Praha XII, Královské Vinohrady, hotel Neptun, Čelakovského sady, Riegrova 33; Praha XI, Žižkov, Jeronýmova 324; Lipnice nad Sázavou 185; Roztoky u Prahy; Ústí nad Labem, Dukelských hrdinů 39. **Lit.:** Křížek, Jaroslav. *Jaroslav Hašek v revolučním Rusku.*

*Naše vojsko*, Praha 1957; Štěpánek, Kliment. *Vzpomínky na poslední léta Jaroslava Haška*. Krajské nakladatelství, Havlíčkův Brod 1960; Pytlík, Radko. *Lidský profil Jaroslava Haška. Korespondence a dokumenty*. Československý spisovatel, Praha 1979; Pytlík, Radko. *Zpráva o Jaroslavu Haškovi*. Panorama, Praha, Panorama 1982; Pytlík, Radko. *Toulavé house*. Emporium, Praha 1998. *dh*

**Hejmovský (Gejmovskij) Viktor Alexandrovič**

(17. 2. 1899, Jurjev v Lifljandské gubernii – 12. 7. 1990, Bratislava), agronom, ekonom. Pocházel ze šlechtického rodu (pův. Heymowski), který pocházel z Polska a usadil se v Rusku. V r. 1915 maturoval na gymnáziu ve městě Arzamas v Nižegorodské gubernii. Na konci r. 1916 vstoupil do armády k dělostřelectvu. V r. 1917 absolvoval zkrácené kurzy na Konstantinovském dělostřeleckém učilišti v Petrohradě. Za občanské války se účastnil bojů na jihu Ruska jako podplukovník Dělostřelecké divize generála Aleksejeva. Společně s armádou byl evakuován v r. 1920 na poloostrov Gallipoli, v listopadu 1921 odjel do Bulharska. Vykonával dělnické práce na železnici a na stavbách v Sofii. Do ČSR přijel 10. února 1923. Požádal o změnu příjmení z Gejmovskij na Hejmovský. V r. 1928 dokončil studium na Vysoké škole zemědělského a lesního inženýrství ČVUT, v téže roce obhájil disertační práci a získal titul doktora přírodních věd. Po studiích působil na katedře anatomie a fyziologie dobytka a jako asistent na místním úřadě v Ledči nad Sázavou. V r. 1930 odjel s rodinou na Slovensko.

V r. 1933 získal československé občanství. Do r. 1938 pracoval jako ekonom v družstvu Silk ve Svatém Martinu u Sence. V letech 1938–1939 řídil pobočku Svazu hospodářských družstev v Žilině a v letech 1939–1940 zemědělské oddělení oblastní správy v Liptovském Mikuláši. V r. 1940 byl Ministerstvem zemědělství Slovenska pověřen založením Zemědělského ústavu účetnicko-spravovédného, který následně řídil. V letech 1945–1947 byl ředitelem Výzkumného ekonomického ústavu v Bratislavě a v r. 1948 založil Výzkumný ústav zemědělský v Bratislavě. V letech 1958–1962 pracoval současně v Kabinetu pro horské a podhorské oblasti Československé zemědělské akademie a ve Výzkumném ústavu zemědělské ekonomiky. V letech 1965–1972 spolupracoval s Výzkumným ústavem výživy. Od r. 1949 byl mimořádným členem Československé zemědělské akademie (1949). Byl členem Národního svazu práce, Svazu ruských absolventů vysokých škol v ČSR (1926–1931) a Slovenské jezdecké federace. Otec: Alexander. Bratr: Vl. A. Hejmovský. Manželka: Tamara Alexejevna, rozená Florinskaja (1899, Oděsa – ?, Bratislava; studovala na ČVUT. Manželství bylo uzavřeno v r. 1925). Děti: Jevgenij (1927 – srpen 2009; inženýr, parkurový jezdec, novinář, rozhodčí. Byl členem Mezinárodní organizace novinářů, písčících o dostihovém sportu.); Alexej (1936–2016; malíř); Alexandra, provdaná Ljašenko (učitelka tělocviku). **Adresa:** Praha II, Nové Město, Vyšehradská 16; Praha XII, Strašnice 120; Malá Chuchle 3; Horní Černošice; Postoloprty; Velké Šenkvice. **Dílo:** *Taxácia (oceňovanie) poľnohospodárskych pozemkov a odhady škôd, spôsobených na poľnohospodárskych kultúrach*. Kruh rolníckych pracovníkov, Bratislava 1941. 106 s.; *Zdokonalení metodiky zostavovania výhľadových plánov JRD vyšších typov ako významného prostriedku ich hospodarskeho rozvoja*. Výskumný ústav poľnohospodárskej ekonomiky, Bratislava 1955; *Stanovenie existujúceho výrobného smeru JRD v rámci okresu a jeho ekonomické posúdenie na podklade výrobných podmienok,*

*prípadne materiálu celoštátnej rajonizácie poľnohospodárskej výroby*. Výskumný ústav poľnohospodárskej ekonomiky, Bratislava 1956; *Perspektívne plány JRD*. Slovenské vydavateľstvo pôdohospodárskej literatúry, Bratislava 1957; *Vypracovanie metodiky zostavovania výhľadových plánov organizačného a hospodarskeho rozvoja JRD vyšších typov pre rok 1953*. Výskumný ústav poľnohospodárskej ekonomiky, Bratislava 1957; *Výskum ekonomiky jednotlivito hospodáriacich roľníkov za rok 1956*. Výskumný ústav poľnohospodárskej ekonomiky, Bratislava 1958. **Archiv:** NA, f. MZV – RPA; ГАРФ, ф. P5764; Kartotéka SK; Soukromý archiv A. Kopřivové. **Lit.:** Чумаков 2008, s. 73, 74; *Русская армия в Первой мировой войне*. dh

### Hejmovský (Gejmovskij) Vladimír Alexandrovič

(17. 10. 1892, Šavli v Kovenské gubernii – 10. 9. 1952, Praha), podplukovník. Pocházel ze šlechtického rodu (pův. Heymowski), který pocházel z Polska a usadil se v Rusku. Vystudoval Konstantinovské dělostřelecké učiliště (1913). Zúčastnil se první světové války. V r. 1917 absolvoval zkrácený kurz Akademie Generálního štábu a získal hodnost kapitána. Po ukončení kurzu sloužil ve štábu 7. sibiřského armádního sboru. Během občanské války bojoval v Ozbrojených silách Jihu Ruska. V r. 1920 byl evakuován z Krymu na poloostrov Gallipoli a poté do Bulharska. Do ČSR přijel 3. dubna 1923 a bylo mu uděleno československé občanství. Tehdy požádal o změnu příjmení z Gejmovskij na Hejmovský. V letech 1923–1924 studoval na ruské Automobilové a traktorové škole v Praze. V r. 1925 vstoupil do československé armády. V hodnosti kapitána dělostřelectva sloužil u 6. dělostřeleckého pluku v Brně. V r. 1928 byl povýšen na štábního kapitána, v r. 1937 na majora dělostřelectva. V témže roce byl převelen do Lučence k 10. dělostřeleckému pluku jako zástupce velitele 10. oddílu. V listopadu 1938 byl jmenován velitelem oddílu 110. dělostřeleckého pluku v Čadci a Žilině. Ve volném čase se věnoval

jezdeckému sportu. 1. ledna 1940 odešel do výslužby. Účastnil se protifašistického odboje ve skupině kapitána Hlaváče. 10. května 1945 nastoupil dobrovolně službu u Moravské brigády v Olomouci jako tlumočnick v ruském oddělení. 25. května nastoupil do činné vojenské služby a byl ustanoven velitelem oddílu 7. dělostřeleckého pluku v Olomouci, v srpnu se stal velitelem dělostřelectva 34. pěšího pluku v Bruntále. V letech 1946–1947 sloužil jako velitel oddílů v Olomouci a v Opavě. 1. února 1948 byl přeložen do výslužby. V r. 1951 ve věku padesáti devíti let zvítězil ve Velké pardubické steeplechase na koni Salvátor. V r. 1952 byl Státní bezpečností předvolán do Prahy k výslechu, během nějž zemřel. Okolnosti jeho smrti nebyly dosud vyjasněny. Podle oficiální verze během výslechu vyskočil z okna, ale nedá se vyloučit, že byl z okna vyhozen. Úřad dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu vydal v r. 1994 k případu následující zprávu: „Pan Vladimír Hejmovský byl 9. 9. 1952 předvolán na informační oddělení Ministerstva národní obrany v Praze, a to na 10. hodinu. Den nato, ve 12.45 hod., spáchal údajně sebevraždu skokem z okna objektu tehdejší StB v Praze 1, Bartolomějské ulici č. 7. Vzhledem k tomuto minimálnímu časovému rozsahu zadržení i nesporně negativnímu přístupu orgánů StB k zachování dokumentace této tragické události, jsme již zpočátku předpokládali, že bude velmi obtížné získání průkazných materiálů.“ Vyznamenání: Řád sv. Jiří 4. třídy (1915); Řád sv. Anny 2. a 3. třídy s meči a stuhou, 4. třídy s nápisem Za chrabrost; Řád sv. Stanislava 2. třídy s meči, 3. třídy s meči a stuhou; Řád sv. Vladimíra 4. třídy s meči a stuhou. Otec: Alexandr. Bratr: V. A. Hejmovský. Manželka: Lidija Ivanovna, rozená Karro (31. 10. 1894, Moskva – 1970,

Olomouc; dětská lékařka. Po promoci na LF MU v Brně působila jako pediatr v Olomouci. Manželství bylo uzavřeno v r. 1921.). Děti: Irina (1921 – 27. 8. 1921, Gallipoli); Igor (1931–2009; lékař). **Adresa:** Olomouc, Denissova 10. **Archiv:** NA, f. MZV – RPA; VÚA, os. složka; Kartotéka SK; Soukromý archiv A. Korřivové. **Lit.:** Кавтарадзе, Александр Георгиевич. Николаевская военная академия при Временном правительстве. *Военно-исторический журнал*, 2002, №9; Feldstein, Petr. *A život šel dál. 21 tragických příběhů našich sportovců*. Nakladatelství Práh, Praha 2012, s. 102–123; *Русская армия в Первой мировой войне*; Kaleta 2021; Kovář, Pavel. *Utajovaný osud Vladimíra Hejmovského*. Dostupné z: <http://www.equichannel.cz/utajovany-osud-vladimira-hejmovskeho> [online]. *dh*

**Hermanius (Hermonius) Eduard Karlovič** viz **Germonius Eduard Karlovič**

**Hesse Pavel Augustovič** viz **Gesse Pavel Augustovič**

**Hessen Jevgenij Sergejevič** viz **Gessen Jevgenij Sergejevič**

**Hessen Sergej Iosifovič** viz **Gessen Sergej Iosifovič**

**Hirschfeld (Hiršfeld) Eugen** viz **Giršfeld Jevgenij Gotfridovič**

**Hofeld Jevgenija Konstantinovna** viz **Hofeld Jevgenija Konstantinovna**

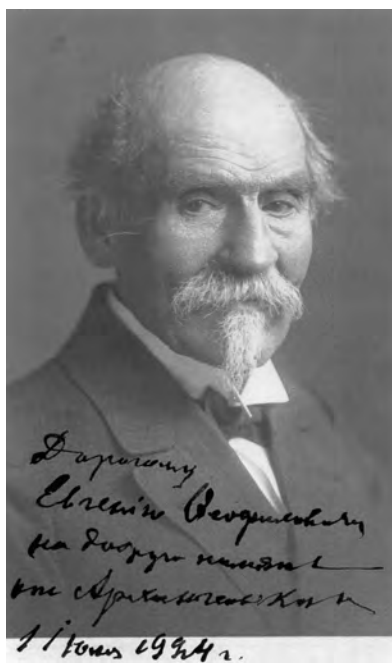
**Holíková-Bémová Irina Alfredovna** viz **Bem Irina Alfredovna**



Specialista v oblasti výroby skleněných barevných smaltů a barevné skleněné mozaiky Michail Moisejevič Ajvaz. (Soukromá sbírka P. Kalety)



Malíř Ivan Nikolajevič Anisimov. (Soukromá sbírka J. Jančárkové)



Hudební skladatel a sborníř Alexandr Andrejevič Archangelskij. (Soukromý archiv A. Kopřivové)



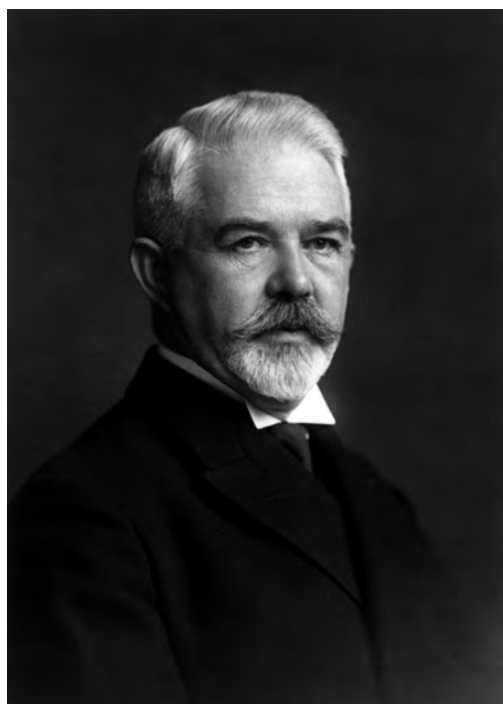
Právník a politik Nikolaj Ivanovič Astrov. (Soukromý archiv A. Kopřivové)



Agronom a pedagog Viktor Emiljevič Brunst.  
(Soukromý archiv A. Kopřivové)



Veterinární lékař Petr Fjodorovič Filippov.  
(Archiv rodiny Filippových)



Slavista, literární historik, profesor UK Vladimír Andrejevič Francev. (AAV ČR, f. Slovan-  
ský ústav, k. 9, i. č. 51)



Báňský a hutní inženýr, profesor a rektor (1935–1936) VŠB v Příbrami Alexandr Iljič  
Glazunov. (Archiv VŠB-TUO)